

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte finanslovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om civilforsvaret.

Valgt blev: *Bjørn Krogh, Nina Andersen, Victor Gram, Boye Hansen, Frode Jakobsen, H. Larsen (Bjerre), Niels Mathiasen, Axel Ivan Pedersen, Else-Merete Ross, Vagn Bro, Ellen Poulsen, Raunkjær, Østergaard, Marie Antoinette von Lowzow, Erik Kragh, Vestergaard Poulsen og O. Mathiasen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde [af O. Mathiasen m. fl.].

Valgt blev: *Niels Mathiasen, Chr. Christiansen, Victor Gram, Boye Hansen, Frode Jakobsen, Bjørn Krogh, H. Larsen (Bjerre), Helge Nielsen, Else-Merete Ross, Østergaard, From, Holger Hansen, Sinnbeck, Poul Thomsen, Erik Kragh, Juul Madsen og O. Mathiasen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om statens overtagelse af visse udgifter ved offentlig kontrol i forbindelse med udførsel af landbrugsprodukter.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1075).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hjortnæs: Jeg kan på hele udvalgets vegne anbefale, at man vedtager lovforslaget i den skikkelse, det fik ved anden behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om en rapsordning.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1081).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hjortnæs: Efter anden behandling af lovforslaget har udvalget afholdt møde for at modtage en deputation fra margarineindustriens fællesudvalg. Margarineindustriens fællesudvalg havde forinden haft forhandling med den højtærede landbrugsminister, og det kunne derfor kort meddele, at fællesudvalget havde truffet aftale med landbrugsministeren om de terminer, hvorefter de kunne foretage indbetalinger til rapsfonden. Første indbetaling skulle foregå i løbet af januar måned 1962 og derefter hver måned. Der var derfor ikke mere for udvalget at foretage sig, og jeg kan på hele udvalgets vegne — med undtagelse af repræsentanten for socialistisk folkeparti, det ærede medlem hr. Morten Lange — anbefale, at man stemmer for lovforslaget i den skikkelse, det fik ved anden behandling.

Morten Lange: Siden vi sidst havde denne sag til behandling, er der kun sket ganske små ting med lovforslaget. Vi har fået

[Morten Lange.]

oplyst, at den højtærede landbrugsminister er parat til at give margarineindustrien en ganske ubetydelig kredit i form af en halv måneds kredit for de penge, som margarineindustrien skal indbetale, og at den højtærede landbrugsminister er parat til at starte a conto-betalinger på statskassens vegne af den rapsfond, som engang skal opstå. Disse småpillerier er der i og for sig ikke grund til at sige større om.

Vort indtryk, at denne lov er en indirekte beskatning af margarine, og at vi ikke ønsker at være med til at beskatte forbrugsvarer, i hvert fald ikke hvis de er af særlig interesse for fattige forbrugere, står fast som vor hovedbedømmelse af loven, og vi vil stemme imod lovforslaget. Vi synes, det er en urimelig lov.

Holger Eriksen: Jeg skal ikke rejse spørgsmålet om, hvorvidt det er rimeligt, at man yder tilskud til de rapsdyrkere, der har haft en høst på 25 000 t i stedet for som forventet 18 000 t. Derimod er det min opfattelse, at hvis man skal yde en sådan støtte, så burde den gå over statskassen. Man bør ikke, således som man har foreslået det, lægge en ekstraafgift på en vare, der fortrinsvis bruges af de fattigste i vort land, hvorved det bliver dem, der kommer til at betale for det tilskud, der ydes til rapsdyrkerne, hvilket hovedsagelig er de store landmænd. Jeg beklager derfor at måtte sige, at jeg må stemme imod forslaget.

Landbrugsministeren (Skytte): Det er for at forebygge misforståelser i anledning af det ærede medlem hr. Holger Eriksens udtalelse om en rapsordning på baggrund af en produktion på 25 000 t i stedet for 18 000 t. Der er vel ingen, der i dag bestemt ved, hvor stor produktionen er, men selve støtteordningen til rapsdyrkingen er baseret på en avl af 18 000 t. Man får ikke øget støtte, fordi produktionen bliver større end de ca. 18 000 t.

(Kort bemærkning)

Holger Eriksen: Jeg var naturligvis fuldstændig klar over, at forholdet er, som den højtærede landbrugsminister har

oplyst, men det var jo ikke det, jeg nævnte. Spørgsmålet er: hvis det er nødvendigt, for at rapsdyrkingen kan være rentabel, at der ydes tilskud, hvis høstudbyttet er 18 000 t, og det så i stedet for, fordi det er en god høst, bliver 25 000 t, er det så rimeligt at yde den samme støtte, som hvis høsten kun havde været 18 000 t? Det vil jo sige, at til trods for, at det har været mere lukrativt at dyrke raps, opretholder man den samme støtte i kroner og øre, som man har regnet med. Det bliver naturligvis ikke det samme i kroner og øre pr. kg eller pr. t, men man opretholder den samme støtte uden hensyn til, at man forventer et stort merudbytte.

Hjortnæs: Jeg skal ikke optage en politisk diskussion, men det forekommer mig, at det vil være rimeligt at få fastslået, at der egnetlig ikke er noget nyt i lovforslaget. Der har tidligere været en frivillig ordning, og der sker nu den ændring, at ordningen kommer til at følge en lovgivning. Mig forekommer det rent principielt at være af afgørende betydning, at man ikke får for mange frivillige ordninger af den slags, som det høje folketing ingen indflydelse har på. Nu er man dog nået dertil, at folketinget er bekendt med, hvad der foregår, og ved, hvad det er, der gælder. Her, hvor det drejer sig om hjælp til et erhverv, som ved flid og nøjsomhed har været medvirkende til at skabe gode samfundsforhold, kan man dog ikke ændre forholdene sådan lige på en gang. Hvis man så endda i udvalget havde stillet forslag om, at staten skulle overtage disse udgifter, så kunne jeg have forstået, at der måske var grund til at tage en særstilling, men et sådant forslag har ikke foreligget, hverken fra det ærede medlem hr. Holger Eriksen eller fra det ærede medlem hr. Morten Lange, og derfor synes jeg, at begge de to ærede medlemmer burde stemme for lovforslaget.

Morten Lange: Det var en lille smule sent, men lige glædeligt at høre, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen havde taget fat i, hvad jeg sagde klart og tydeligt ved anden behandling af denne sag, at det ville være rimeligt, om man havde kunnet finde på at lade staten overtage

[Morten Lange.]

disse udgifter. Det er ikke helt korrekt, når det ærede medlem hr. Hjortnæs refererer, at dette forslag ikke har været nævnt i udvalget. Det har været nævnt, men faldt på den reneste klippegrund, og paradeforslag tjener vel ikke noget formål.

I øvrigt må jeg sige til det ærede medlem hr. Hjortnæs, at det er naturligvis altid udmærket, at ordninger er afsluttet på ordentlig og hæderlig og lovmæssig vis, men jeg gad dog nok vide, om forbrugerne ikke hellere vil flås frivilligt for 7 øre end lovmæssigt for 10 øre. Sådan tror jeg dog trods alt nok det ligger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 112 stemmer mod 8.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forhøjelse af prisen på klasselotteriets lodder m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 365, fremsættelsen i tidenden sp. 1023).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Nina Andersen: Lovforslag vedrørende klasselotteriet udmærker sig næsten altid ved at være korte, en 2-3 paragraffer og en ikrafttrædelsesdato, og det foreliggende lovforslag adskiller sig heller ikke fra sine forgængere; der er 3 paragraffer, den ene fastsætter prisen på lodderne, sættende denne pris op med 20 kr., den anden en paragraf om fordelingen af indskudssummerne og endelig en paragraf med ikrafttrædelsesbestemmelsen.

Lad mig sige om den første, at en forhøjelse af prisen på 20 kr. pr. helt lod vel er en naturlig konsekvens af de almindelige prisstigninger og ikke kan forekomme urimelig. Det er meningen at fordele det merprovenu, der bliver, på 3 områder, nemlig til spillerne, til kollektørerne og til staten.

Det foreslås dog ikke i loven; men ved behandlingen af et lovforslag vedrørende klasselotteriet må man være klar over, at en væsentlig del af lovens virkninger viser sig igennem administrationen, altså igennem finansministeriet.

Det foreslås, at der til gevinsterne skal gå yderligere 1,6 mill. kr. plus 340 000 kr., som fremkommer ved, at man vil gennemføre en ændring med hensyn til tillægslodderne, erstatningsnumrene. Det er jo i dag således, at når der falder en gevinst på et lod, så må spilleren, hvis den pågældende ønsker at fortsætte, betale erstatningsloddets pris for de trækninger, som har fundet sted, og det har altid gjort folk lidt halvgale, at de skal af med et beløb, som for den enkelte ikke er stort, men ordningen generer dem. Det foreslås nu, at denne ordning falder bort, og det giver altså 340 000 kr. yderligere til spillerne, ikke i gevinster, men i lettelse af betalingen.

Til kollektørerne er der foreslået ca. 80 000 kr., det er en forholdsvis lille forhøjelse, 90 kr. om året for hver, men det er i og for sig heller ikke det, lovforslaget sigter til. Det sigter til at skaffe staten den andel af lotteriets overskud, som gennem mange år har været gældende, og som der tidligere har været bestemmelse om i loven. Hvis man går tilbage til tiden før 1956-loven, står der meget tydeligt i den dagældende lov, at af provenuet skal mindst 10 pct. gå til staten og 9 pct. til kollektørerne og til administration i øvrigt. Det viste sig imidlertid, at med de stedfundne prisstigninger kunne dette ikke overholdes. Derfor fik vi den nye lov i 1956, som indeholdt bl. a. den ændring, at 80 pct. af indskudssummen skulle gå til præmier. Man stillede det altså frit, hvorledes de sidste 20 pct. skulle fordeles, men det lå dog i virkeligheden i luften, at de skulle fordeles med omkring 10 pct. til hvert område, sådan som man tidligere havde haft i loven.

Det har ikke kunnet opretholdes. Det første år efter lovens vedtagelse var man nede på 5,2 pct. eller sådan noget lignende, og siden er det gået yderligere ned. Det er derfor meningen, at en væsentlig del af det merprovenu, der nu indkommer, skal gå til staten og derved bringe overskuddet op i nærheden af de 10 pct.

Den anden paragraf i lovforslaget ser ud,